

GERONIMOHOORSPELEN

Dodenhuis

Een scenario geschreven door de heer J. de Boer.

DODENHUIS

SERIE 2

Deel 3 uitgewerkt door J. de Boer

Het sombere grauwe weer hing ook die Maandagochtend de 13de Mei onveranderd als een rouwsluier om Wildesbrough.

Inspecteur Ed Hoover van de FBI zat gereed achter zijn bureau om het eerste hoorgesprek aan te gaan en dat zou zijn met kolonel Moore. De kolonel had hier zelf om verzocht omdat hij rekening moest houden ieder moment per telegram weggeroepen te kunnen worden door het departement defensie. De inspecteur gaf de dienstdoende kamer - surveillant de wenk dat hij de kolonel kon binnenlaten.

~'Good morning Hoover ' ..kwam Moore kordaat binnenstappen en nam de stoel tegenover de inspecteur.

-'Ook een goede morgen kolonel,..dit hoorgesprek tussen ons in het bijzijn van de surveillant als officieuze getuige zal zich waarschijnlijk beperken tot een sumiere formaliteit ' ..

~'Regels zijn regels Hoover en dienen te worden nageleefd,..hopelijk doen wij de eerste zetten tot opheldering van de onacceptabele voorvallen hier gepasseerd.'

-'..Kolonel ik heb na ons prive'gesprek die avond mijn gedachten nog eens laten gaan over de door u aangedragen argumenten die heel welmogelijk affiniteit met deze zaak zouden kunnen hebben.

Weliswaar constateert ook de FBI evenals de US-Military Police al langere tijd dezelfde verontrustende ontwikkelingen als door u genoemd, maar tot nu toe werd er geen enkel verband gezocht naar een lokale zaak als hier, geheel afgezien nog van alle andere georganiseerde incidenten in onze grote maatschappij die aan de orde van de dag onze districts-politie bezig houden. Hoe bent u zo tot een dergelijke redenatie gekomen ?'

~'..Het zou een toevallige samenloop van omstandigheden genoemd kunnen worden, al zal ook voor mij nog moeten blijken dat het echt zo is, maar het aandachtspunt lijkt me zeker de moeite waard'.

-'Daarover zijn we het zeker met elkaar eens kolonel, en daarom heb ik uw advies met betrekking tot de volgorde van de te voeren hoorgesprekken opgevolgd en begin na u met de laatst toegevoegde persoon binnen Wildesbrough Castle; de piccolo Anton Daelman ' ..

~'Het kan natuurlijk een misvatting van mij zijn een onderzoek naar een motief in het verleden te moeten beginnen met een vrij jonge knaap die

er pas een blauwe maandag bij hoort, maar laat ik het maar intuïtie noemen'.

- 'Daelman zal er wel vrijwillig accoord mee moeten gaan dat u hier aanwezig blijft tijdens zijn hoorgesprek'.

~ 'Er is in principe geen bezwaar tegen als hij niets te verbergen heeft. Het zijn informele gesprekken, geen formele'

- 'We proberen het gewoon', ..surveillant! ..is Daelman daar al aanwezig ?..

De surveillant opende de deur van het vertrek en keek even om het hoekje de hal in: ..'Yes Sir, hij zit al op de bank'..

- 'Mooi, laat hem maar binnen komen'..

.. Anton Daelman stapte in zijn donkerblauw gala met gele bies en witte handschoenen onverstoord de hoorkamer in. Hij had zijn dagelijks tenue gewoon aan om blijk te geven dat hij het zo kort mogelijk wilde houden en liet demonstratief blijken maling aan de kolonel te hebben.

~ 'Goedemorgen inspecteur'.., Anton bleef staan en keek quasi verbaasd even in de richting van kolonel Moore; 'Moet u zich niet verwijderen?'..

~ 'Als je er geen bezwaar tegen hebt wilde ik graag bij dit gehoor aanwezig blijven om eventuele gezamenlijke informatie uit te wisselen mogelijk van positieve inbreng op het interne onderzoek'..beantwoorde Moore op dwingende toon omslachtig de vraag.

Daelman trok een gezicht dat duidelijk aangaf dat hij het hier helemaal niet mee eens was.

~ 'Moet dat perse?..Ik hou het liever zo kort mogelijk omdat ik niet van zins ben af te dwalen naar onrelevante prive zaken die mij niet aangaan en waar ik geen tijd aan wil spenderen,..Ik ben hier maar een huurling voor de bediening ,maar okay..,mij goed, vraagt u maar..'

Daelman ging nu zelfzeker op de weinig luxe kantoorstoel zitten en constateerde inspecteur Hoover dat de score duidelijk 1-0 voor Anton stond ten koste van de kolonel die aardig uit zijn humeur werd gebracht omdat de piccolo de confrontatie niet leek te schuwen.

- 'Ahum.. Anton, volgens mijn informatie ben je 24jaar,..een energieke jonge vent nog'..voegde Ed Hoover er meteen aan toe in een poging om het gehoor een wat ongedwongen indruk te geven , '..en op een uiterst dubieus moment in dienst genomen bij kasteelheer Jonathan Wend n.l. juist toen er een inbraak aan de gang was op de eerste

verdieping waarbij naar later bleek een complete verzameling vuurwapens werd buitgemaakt uit het voormalig appartement van Julius King, ..dat klopt?'

~'..Uw bron heeft u de juiste informatie verstrekt'..gaf Anton als reactie die wel kon raden dat kolonel Moore die informatiebron was, de kolonel ijsbeerde met duim en wijsvinger onder de kin en naar de vloer kijkend ongeduldig wat heen en weer.

-'..Het klopt dus ook dat de vluchtende inbreker u als laatste langs het pad passeerde waarbij u opmerkte dat hij zijn bivakmuts juist van zijn hoofd had getrokken waarna u in samenspraak met de kolonel in ruil voor een voorlopig dienstverband bij de kasteelheer een vrij gedetailleerde aangifte van de persoon kon doen op het plaatselijk politiebureau; een donkerblonde jongeman van ruim over de twintig en 1,85meter lang,..het is nogsteeds juist tot zover?'

~'Yes..' knikte Anton.

-'..Tot nu toe is er geen enkele reactie uit het district gekomen op de verspreide compositie tekening en zullen we dat waarschijnlijk ook wel kunnen vergeten,..helaas, dat spoor loopt dood'

~'Ho ho even inspecteur!..dat staat nog te bezien', kwam Moore nu vrij impulsief en met de handen op de zijkant van het bureau

leunend vervolgend tot Anton; 'Vriendelijke vriend,..zou je eventueel in staat zijn het personage te herkennen als je hem weer tegenkwam?'

Anton Daelman voelde aan dat Moore iets in zijn schild voerde en was nu op zijn kwivieven. ~'..Misschien'..antwoorde Anton behoudend.

Even viel er de stilte, maar weldra gevolgt door een kennelijk voorbereide vervolgactie van de kolonel terwijl de verbaasde inspecteur Hoover stilzwijgend afwachte wat er zou volgen: ~'Surveillant!..riep Moore de kamerwacht aan, 'Laat hem maar binnenkomen..!'

De surveillant opende opnieuw wijd de deur om een volgend iemand binnen te laten. Inspecteur Hoover opende langzaam zijn mond van verbazing toen een tweede piccolo in donkerrood gala met goudkleurige epiletten en dito bies langs de broek alsook sjieke witte handschoenen het vertrek binnen stapte. Een kwieke jongeman van rond de vijf-en twintig met donkerblond haar.

Inspecteur Hoover leunde met de handen in de zij maar eens goed achterover in zijn bureaustoel waarmee hij bedoelde dat hij op uitleg wachte door wie dan ook van degenen tegenover hem. Kolonel Moore leek de aangewezen woordvoerder voor het moment omdat zowel de

blauwe als de zojuist toegevoegde rode piccolo voorlopig de kaken op elkaar hielden.

~'Hoover mag u voorstellen Roy Strengholt van het White Eagle Hotel NewYork zuidoost'..trad Moore naar voren.

Hoover was bekomen van zijn verbazing dat er nu opeens twee piccolo's voor hem stonden en schoot even in de lach terwijl hij zijn hand uitstak ter kennismaking; -'Hi mister Strengholt, pakt u er een stoel bij want ik neem aan dat de kolonel u niet voor niets heeft uitgenodigd hier langs te komen tussen uw werk door. Gelukkig dat jullie verschillend van kleur zijn, anders zou ik gedacht hebben dat het aan de rum lag van gisteravond'..

~'Goed opgemerkt Hoover'..drong de kolonel opnieuw voor,'Die uitnodiging gaf ik hem na de kerkdienst afgelopen Zondag en mijn eerste vraag is ..pardon, uw eerste vraag aan deze twee kleurrijke jongheeren moet zijn of zij elkaar soms kennen!' ..

Inspecteur Hoover snoof, de eigenaardige situatie inschattend, maar eens door de neus terwijl hij een vragend handgebaar erbij maakte naar de twee; -'Wel gentlemen ..ik verleng dan de vraag van de kolonel maar of jullie elkaar kennen,..Is dat zo?'

Kolonel Moore hervatte zijn geijsbeer met duim en wijsvinger onder de kin terwijl de twee piccolo's elkaar eens aankeken wie van hen de vraag zou gaan beantwoorden en dat werd Roy Strengholt die zich eindelijk eens liet horen: ~'Inderdaad kennen wij elkaar van het 'poolen', maar vanwaar de vraag..?'

-'Poolen..?'

~'Poolbiljart,..u niet bekend?'

-'..U bedoelt dat biljartspel met al die gekleurde ballen door elkaar ..aha'

~'Deze kolonel heeft samen met een MP'er mij gesommeerd om het even wat mee naar hier te komen. Ik denk dat het redelijk is te verwachten dat iemand mij nu eerst uitleg geeft over een dergelijk onfatsoenlijke gedrag van overheids -functionarissen'..

Kolonel Moore stoof nu naar voren met uitgestoken wijsvinger;

~'Hoover,..Deze liftboy kent de andere ook voormalige liftboy heel goed, en beide kenden Jonathan Wend heel goed, laat dat duidelijk zijn!'

~'Is dat verboden dan?..merkte Anton Daelman nu confronterend op.

-'Rustig rustig heren'..suste Hoover, 'laten wij vooral beschaafde amerikaanse burgers blijven. Ik weet nog niet waar het precies om gaat, maar ik vind het zeer interessant en hoor het graag nadat iedereen eerst rustig is gaan zitten'

Het was kolonel Moore die de boventoon bleef voeren: ~'Aangezien deze beide jongheren niet erg spraakzaam wensen te zijn zal ik even verduidelijken waar het hier om gaat. Roy Strengholt, liftboy bij het White Eagle Hotel van NewYork zuidoost en Anton Daelman, de voormalig liftboy van het Pegasus Hotel NewYork zuidwest, kennen elkaar allang en kenden ook Jonathan Wend al jarenlang van het NewYorks Poolbiljart Centre "The Polestar" ..

Even viel een moment van stilte waarna Daelman reageerde: ~'Nou en?..Is het verboden dan dat mensen met elkaar competitie -poolen?'

~'Aha' sloot Moore aan, 'jullie geven dus toe dat je elkaar kent in de privesfeer en vriendschappelijk banden met Jonathan Wend onderhield middels het Poolcentre'

..'Het is voor velen een ontmoetingsplaats ter ontspanning en er komen veel artiesten en mensen uit de kunstwereld, ik snap niet waar u ophef over maakt kolonel Moore,..Wat is daar dan mis mee?'

~'Dan is het dus ook juist dat het daar tussen jou en Wend tot een sollicitatie uitnodiging is gekomen'

..'Kolonel, u bent nu voldoende op de hoogte over hoe ik van baan veranderde en hier terecht kwam'..sloot Daelman wat hem betreft het discussiepunt maar Moore hield aan; ~'Ik hoef je natuurlijk niet te vragen of de persoon naast je, of moet ik zeggen collega?..overeenkomt met je opgegeven signalement van die insluiper..?'

..'Die vraag is inderdaad overbodig maar kennelijk bent u vergeten dat ik op het politiebureau het nadrukkelijke detail melde dat de persoon in kwestie staalblauwe ogen had,..en wat heeft deze volgens u?..'

Kolonel Moore voelde dat Daelman hem voor aap zette want hij had allang gezien dat Strengholt bruine ogen had.

Ondertussen volgde Hoover van achter zijn bureau stilzwijgend en goed observerend de dialoog terwijl Moore zich nu tot Roy Strengholt richtte: ~'Beste vriend als ik vragen mag, ..heb je op uitnodiging ook wel eens eerder een bezoekje gebracht aan dit kasteel..?'

..'Nee!' klonk het duidelijke antwoord van de rode piccolo.

~'..Weet je dat heel zeker?'

..'Wat bedoelt u..?'

~'Nooit eerder hier langs geweest in een zwarte overal, zwarte bivakmuts en zwarte handschoenen?'

Roy Strengholt stond meteen overeind en keek de kolonel strak aan, ..vervolgens tot inspecteur Hoover: ..'Wat mankeert deze militair..? Functioneert zijn bovenkamer niet helemaal helder..?'

~'Luister dreumes..' leek Moore zijn zelfbeheersing te gaan verliezen en Ed Hoover dit het moment achte om te interupperen; -'Gentlemen please,..Wij beeindigen deze discussie in verband met de tijdsdruk want zometeen is het volgende gesprek'. Hoover stond op en liep om zijn bureau om Anton en Roy de hand te schudden; -'Ik heb nauwgezet notitie genomen van jullie informatie en mocht het bruikbaar zijn dan hebben we daar later weer contact over ..yes? De surveillant opende de deur alvast om de piccolo's buiten te laten.

-'Wacht.. een ding nog', leek Ed Hoover iets vergeten en hield de twee toch nog even staande en tot Roy Strengholt: -'..Is 'Poolen' hetzelfde als 'Snooker?'..

Roy keek nu de inspecteur aan met een gezicht dat hij maar moest proberen iemand anders in het ootje te nemen.

-'Nee serieus jongens..' voegde Hoover er aan toe, 'Ik ken dat soort biljartspelen niet en kan er door mijn dagelijks werk ook nauwelijks tijd voor vrij maken'..

..'Poolen is Amerikaans ,Snooker is Engels' klonk het droge antwoord van Roy.

-'..Maar wel dezelfde spelregels?'..

..'Nee..' ondersteunde Anton nu zijn biljartmaat, 'Het lijkt wel op elkaar in grote lijnen maar is beslist niet hetzelfde.'

-'Dan spreken wij binnenkort af bij "The Polestar" en gaan jullie mij dat spel leren okay?..en thanks gentlemen voor zover'.

Voordat de deur achter hen dichtviel keken de beide piccolo's met starre blik toch nog eens achterom naar kolonel Moore: ~'Ik hou jullie in de smiezen!..operette spionnen!' kon die zich nog net laten ontvallen.

De deur viel in het slot en meteen stapte Moore zwaar geirriteerd op Hoover af; ~'Waarom houdt je die twee de handen boven het hoofd Hoover?!..'

-'Dat doe ik zeker niet kolonel, maar als het zo was legt u me dan eens uit waarom ik dat niet zou moeten doen..?'

~'Omdat ik er van overtuigd ben dat deze laatste rode snuiter de gemaskerde overvaller is!'

..'Dat kunt u wel denken kolonel, maar nog niet zeggen omdat er geen enkel bewijs is,..in ieder geval zijn nergens vingerafdrukken te vinden omdat u zelf constateerde dat de gemaskerde indringer zwartleren handschoenen droeg, ..en de kleur van zijn ogen komt niet overeen met het door Daelman opgegeven signalement'.

~'Allicht, ..Hij kan makkelijk iets anders beweren als getuige als toch niemand anders het gezicht van die inbreker gezien heeft, maar ik

ben ervan overtuigd dat deze twee knapen samen de inbraak in het appartement van Julius King georganiseerd hebben'.

- 'Al konden we dat aantonen, dan lost dat nog niets op aan onze zaak waar het hier om gaat kolonel'.

~ 'Dat dacht je Hoover', Moore pakte de stoel er weer bij en ging weer zitten met een elleboog leunend op het bureau en de wijsvinger vermanend naar Hoover.

~ 'Deze Roy Strengholt werkt in het White Eagle Hotel en Anton Daelman werkte voorheen in het Pegasus Hotel,..right?'

- 'Gaat u verder..'

~ 'De afdeling van onze Militaire Inlichtingendienst waar ik functioneel de Second van ben,..houdt al langere tijd deze twee hotels in het vizier, en niet zonder reden..'

Ed Hoover raakte nu duidelijk geintrigeerd door de uiteenzetting van de kolonel en concentreerde zich om vooral geen woord te missen, maar voordat de kolonel verder ging wende hij zich nu eerst tot de surveillant;

~ 'Excuseer maar zou'd u enkele minuten in de hal willen wachten tot ik naar buiten kom..?'

..'Jazeker sir..' ,en de kamerwacht verwijderde zich.

Moore zag dat Hoover een en al oor was en vervolgde nu op gedempte toon: ~ '..Het Pegasus Hotel is al vele jaren de vaste verzamelplaats voor een zakenclan uit de Rotery, politiek Republikeins georiënteerd dus, terwijl het White Eagle Hotel onderdak verschaft aan de Golden Lions, een soortgelijke zakensekte maar dan van de concurrerende Democraten. Begint het al te dagen bij je Hoover..?'

- '..Maar waar gaat het naar toe kolonel?..'

~ '..Undercovers van ons hebben sterke aanwijzingen dat lieden aldaar binnen de Rotary het gemunt hebben op een toekomstige presidents -kandidaat van de Democraten ,terwijl de Golden Lions zich waarschijnlijk met afluister -praktijken van Republikeinen bezighouden in het Congres'.

Hoover leek sprakeloos.

- '..Uw conclusie ..?'

~ 'Beide politieke kampen zijn er achter gekomen dat ze in de peiling worden gehouden en proberen nu middels hun twee piccolo's de aandacht af te leiden naar een toekomstige concurrent waarvan zij de plannen kenden doordat Jonathan Wend bij "The Polestar" de verkeerde mensen in vertrouwen nam; Wildesbrough Castle!'

Inspecteur Hoover nam de tijd om te reageren op de uiteenzetting van kolonel Moore die zijn zegje gedaan had. - '..Kolonel,..Ik kan alleen maar

zeggen diep onder de indruk te zijn van uw visie op de zaak wat zeker een primair aandachtspunt zal worden voor de FBI, alleen.. het komt me vreemd voor dat die twee piccolo's prive goed bevriend met elkaar zijn..' ~'Twee figuranten die zonder het zelf te weten als dubbelspion fungeren in elkaars kamp omdat ze ..'expandable' zijn,..een term u wel bekend in dat soort kringen'

Inspecteur Hoover maakte enkele begripvolle knikjes.

Kolonel Moore stond op om de samenspraak te beeindigen: ~'Deze bevindingen moeten voorlopig onder ons blijven inspecteur, maar ik ben opgelucht dat u het met me eens bent dat we de dader of daders van Wildesbrough Castle niet binnenshuis, maar elders moeten zoeken'.

- 'Kolonel ..Hartelijk dank!'

Beide stonden op omdat het tijd was voor het volgende hoorgesprek.

~'Wie is de volgende die u hoort..?' informeerde Moore nog terloops naar de deur.

- 'Beatrice Wend'..

~'Beatrice..?! Dan maak ik snel dat ik weg kom!' voegde Moore er nog snel even aan toe.

- 'Wat is er toch mis in de verstandhouding tussen u beiden kolonel..?'

~'Dat laten we maar rusten inspecteur, ik wil u niet vervelen met onrelevante prive omstandigheden.'

- 'Ik begrijp het kolonel en zal me daarna meer concentreren op Carl Lawrence en boekhouder Millner.'

Moore stond nog even stil voordat hij de deur opende om de kamer te verlaten; ~'Om een speciale reden.. inspecteur?'

- 'Aangaande de dubieuze overdracht, financiën en inboedel van dit kasteel die gezien op de informatie die ik recent ontving van het ministerie van defensie, nauwkeurig onder de loop genomen zal worden.'

Het gezicht van de kolonel vertrok zich even na deze genoemde punten, en verliet toen snel de kamer. Net op tijd liep hij Beatrice mis. Inspecteur Hoover glimlachte lichtjes naar de zojuist gesloten deur waardoor Moore was vertrokken,..alsof hij daar doorheen de kolonel nakeek.

In Rotterdam bereiden de mariniers van het oostplein waarvan sommigen amper 16 jaar zijn, een tweede stormaanval voor op het bankgebouw de 1801 wat nog steeds in handen van de Duitsers is. Deze keer zal de aanval via de daken van de omliggende huizen worden ingezet, maar de luchtwaffe -commando's hebben het plan doorzien en liggen met hun machinepistolen klaar in de aanslag op

het dak om met de laatste munitie die hen rest hun huid zo duur mogelijk te verkopen. Het zal er deze keer ook voor hen er op of er onder worden!

Maar dan verstomt alle aktiviteit in beide kampen wanneer er plots ronkende motoren door de lucht naderen vanuit de oostelijke richting Capelle. Een groot gesplitst eskader van minstens dertig zware bommenwerpers doemt op waarvan de luiken al open gaan aan de onderkant. Evenals alle verlamde nederlandse strijdkracht kijken ook de Duitsers op het bankgebouw met verbijstering naar de naderende onheils -toestellen. Hun aanvoerder verliest alle gevaar uit het oog, gaat overeind staan en laat zijn wapen zakken: ..'Oh Nein! ..Nein! ..Bitte kein zweite Warchau!..'.

Onafgebroken hing de grauwe zware bewolking over Wildesbrough Cemetery op die Dinsdag de 14de Mei 1940, als ware het dat de Natuur nog niet eerder in zo een diepe rouw meetreurede boven de laatste gang van Jonathan Wend naar de wederom heropende graftombe van "The Kings, the Templars of Wend Warrington, the Knights of New England", om het stoffelijk overschot van de laatste kasteelheer die zulke grootse kunstzinnige plannen met zijn kasteel had tot plezier van de medemens,..bij te zetten in de catacomben. Raphael en Topsy, de twee donkere hengsten van de overledene trokken andermaal met gebogen schuddende hoofden de in het zwart uitgedoste koets met het stoffelijk overschot van hun heer naar zijn laatste aardse rustplaats. Koetsier Peterson zat deze keer niet op de bok, maar liep links naast het trekstel met de teugels slap ter hand en leek het of de paarden instinctief de ruime bocht namen door de geopende smeedijzeren toegangshekken met het opschrift; "Gedenk te sterven".

Beatrice Wend leunde tegen Rebecca aan en gaf de indruk geen wilskracht nog te hebben voor de toekomst, wat duidelijk een deprimerende invloed deed gelden op haar trouwe en veel jongere hulp en wellicht enige toeverlaat.

Ambtenaar Prowley stond de koets tegemoet tussen de aan weerszijden rijen belangstellenden van Wildesbrough en gaf het gebaar dat de kist op de schouders getild diende te worden door Carl Lawrence, Millner, de piccolo's Anton Daelman en Roy Strengholt die daartoe bereid was alsmede nog twee jongemannen die w.s. voor de begraafplaats werkten.

Stapvoets ging het verder naar de trap van de geopende graftombe waarvan rechts predikant William Arthur Philpot wachtte.

Toen de trap opening tot enkele meters genaderd was hield reference Philpot de dragers nog een laatste maal staande om een slotwoord ter nagedachtenis te richten aan Jonathan Wend, waarin hij met nadruk alle aanwezigen attendeerde op de spreuk in de gietijzeren toegangshekken die men gepasseerd was en men dat vooral ter harte moest nemen. Na weer terzijde te zijn gestapt sloot de predikant af met; 'gentlemen, als het u belieft..'

Juist toen de dragers met de kist de trap afdaalden doorkliefde een heftig krakende bliksemschicht de wolken en brak het onweer los.

Het stoffelijk overschot van Jonathan Wend werd aan de linkerzijde bijgezet. Ambtenaar Prowley doofde de middeleeuwse fakkel en verliet als laatste achter de mannen de graftombe van de zwarte ridder.

De stemming op de begraafplaats bleef zeer drukkend. Allen voelden mee in de tragiek die zich meer en meer leek te voltrekken in Wildesbrough. Langzaam aan begon iedereen de paraplu's op te steken en weer af te druipen naar de uitgang van de rustplaats. Kolonel Moore had zich op afstand gehouden tijdens de plechtigheid en stond er nors bij toen de met Rebecca Hensley gearmde Beatrice Wend hem met gebogen hoofd passeerde, maar ze had zijn aanwezigheid rechts achteraan weldegelijk opgemerkt want ze stond stil, keek hem aan en stapte langzaam op de kolonel toe daarbij ook dwingend tegen haar zin Rebecca.

..'Verdwijnt uit deze contreien Stanley Moore!'..sprak ze vechtend tegen haar emoties hem aan.

~'Omdat?..'antwoorde de kolonel vragend die onverstoorbaar strak terugkeek ..

Onopgemerkt en verdekt van tussen de mensen trad inspecteur Hoover naderbij zodanig dat hij de woordenwisseling kon horen.

..'Omdat alle onheil over ons telkens geschiedt als jij in de buurt bent, al zien we je niet.'

~'Beatrice.. Je hebt mij nooit uit kunnen staan alleen maar omdat je jaloers was dat Rosemary verkering met mij kreeg, vanwege mijn positie en jij bang was dat je over zou blijven, dat is alles'..

Inspecteur Hoover spitste zijn oren.

..'Handig bedacht Stanley Moore, maar verkeerd. Ik ben namelijk nog nooit jaloers geweest op mijn zus Rosemary, integendeel. Ik had alleen maar diep meelijden met haar dat ze aan zo'n vent ..als jou is blijven hangen.'

~'Beatrice.. Ik heb moeite om jou nog te woord te staan en ik vraag me af waar bij jou de grenzen van fatsoen liggen'..

..'Glad ben je wel Stanley Moore,..en ik moet toegeven dat je me soms aan het twijfelen brengt,..dat ik misschien toch moet geloven dat er wel iets goeds in je is door de manier hoe je met politie en overheid omgaat, maar ik kan mij niet aan de indruk onttrekken dat jij met dit alles te maken hebt,..dat jij de oorzaak van alle ongeluk hier bent en afwijkende financiën die door chantage niet kloppen en steeds verder bergafwaarts gaan '..

~'Daar hoef je niet langer meer over te piekeren Beatrice, want ik zeg Wildesbrough en iedereen hier voorgoed gedag. Als mijn dochters Mary en Ray volwassen zijn zien ze zelf maar wat ze met die oude zoi doen!' Kolonel Moore draaide zich om, zette zijn militaire pet op en liep zonder iemand nog een blik te gunnen naar de wachtende auto van de Military Police. De surveillant-chauffeur opende alvast het portier voor de US-officier en even later verdween de wagen uit het zicht.

Inmiddels was inspecteur Hoover naast Beatrice komen staan: -'Alles wel met u onder de omstandigheden ..Mrs Wend?..'

..'Het gaat al beter nu inspecteur ..dank u. Laten we hopen dat 'hij' ook inderdaad hier wegblijft!'

Ondertussen nam het onweer in alle hevigheid toe.

Einde van dit deel en het laatste wat van dodenhuis vernomen werd.

**Scenario's van Jael Carrison
voor BBC Londen en radio Hilversum
Mei 1940**

Hilversum had deze tweede serie al bij het vorige deel uit de lucht genomen, terwijl Londen met deze laatste aflevering als zijnde part13 hun doorlopende radio-serie 'House of the dead' beëindigde.

De toekomst zag er somber uit. Donkere wolken trokken niet alleen over Wildesbrough, maar over het ganse wereldrond. De overrompelde omliggende landen van Duitsland en het overgrote deel van Europa zouden in extreme politie-staten

veranderen, gedirigeerd door het machtigste terreur-regime dat de mensheid ooit zou leren kennen; Nazi Duitsland.

Zou het ooit nog opklaren..? Zou men ooit nog iets van dodenhuis vernemen..?

De oorlogs-machines van het 4de duitse pantzerleger denderden meedogenloos door naar het lagere oosten, op de voet gevolgd door de stampende laarzen van het 5de en 6de duitse infanterieleger ,verder en verder ,tot ...Stalingrad!